

Conclusies

- Vaststellen dat de Bondsrepubliek Duitsland de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 11 van verordening (EG) nr. 300/2008 ⁽¹⁾ alsmede de punten 4.1, 4.2, 7.5 en 14 van bijlage II bij deze verordening, door er niet voor te hebben gezorgd dat op de vereiste schaal en met de vereiste frequentie regelmatig toezicht wordt gehouden op bepaalde gemeenschappelijke basisnormen voor de beveiliging van de luchtvaart en door niet voldoende controleurs in te zetten ter uitvoering van kwaliteitscontroles;
- De Bondsrepubliek Duitsland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan:

Iedere lidstaat is ingevolge artikel 11 van verordening (EG) nr. 300/2008 alsmede de punten 4.1, 4.2, 7.5 en 14 van bijlage II bij deze verordening verplicht ervoor te zorgen dat op de vereiste schaal en met de vereiste frequentie regelmatig toezicht wordt gehouden op bepaalde gemeenschappelijke basisnormen voor de beveiliging van de luchtvaart en voldoende controleurs in te zetten ter uitvoering van kwaliteitscontroles;

Duitsland komt deze verplichting niet na.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 300/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 inzake gemeenschappelijke regels op het gebied van de beveiliging van de burgerluchtvaart en tot intrekking van verordening (EG) nr. 2320/2002, PB L 97, blz. 2, in de door verordening 18/2010 van de Commissie van 8 januari 2008 gewijzigde versie, PB L 7, blz. 3.

Hogere voorziening ingesteld op 21 september 2015 door Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer) van 15 juli 2015 in zaak T-314/13, Portugal/Commissie

(Zaak C-495/15 P)

(2015/C 371/20)

Procestaal: Portugees

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Recchia en P. Guerra e Andrade, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Portugese Republiek

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 15 juli 2015 in zaak T-314/13 vernietigen;
- de zaak voor afdoening terugverwijzen naar het Gerecht;
- de Portugese Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Middelen — Primair betoogt de Commissie dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting door vast te stellen dat de Commissie het besluit tot financiële correctie in het kader van het Cohesiefonds moet vaststellen binnen de in de normatieve basishandeling gestelde termijn, te rekenen vanaf het ogenblik dat de lidstaat is gehoord.

Subsidiair stelt de Commissie dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting door vast te stellen dat de termijn waarbinnen de Commissie het besluit tot financiële correctie dient vast te stellen een dwingende termijn is waarvan de niet-inachtneming een materiële schending vormt die het buiten de termijn vastgestelde besluit onwettig maakt.

Voornaamste argumenten — Primair betoogt de Commissie dat artikel 100 van verordening nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ in casu niet van toepassing is, maar wel artikel H, lid 2, van bijlage II bij verordening nr. 1164/94 ⁽²⁾. Volgens de Commissie heeft het Gerecht artikel 108 van verordening nr. 1083/2006 onjuist uitgelegd. Artikel 108 is enkel van toepassing op gefinancierde projecten die zijn goedgekeurd overeenkomstig de nieuwe regels (periode 2007-2013). In casu is krachtens artikel 105 van verordening nr. 1083/2006 artikel H, lid 2, van bijlage II bij verordening nr. 1164/94 van toepassing. Volgens de Commissie voorziet verordening nr. 1164/94 niet in een termijn waarbinnen de Commissie het besluit tot financiële correctie dient vast te stellen.

Subsidiair betoogt de Commissie dat de Uniewetgever geen dwingende termijn heeft vastgesteld waarbinnen de Commissie besluiten tot financiële correctie dient toe te passen. Het besluit om over te gaan tot een financiële correctie heeft in wezen tot doel de financiële belangen van de Unie te beschermen. De regelgeving verbindt geen sancties of gevolgen aan de niet-inachtneming van de termijn. De termijn voor de vaststelling van het besluit om een financiële correctie door te voeren is een indicatieve termijn.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad van 11 juli 2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1260/1999 (PB L 210, blz. 25).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1164/94 van de Raad van 16 mei 1994 tot oprichting van een Cohesiefonds (PB L 130, blz. 1).
